

Poštni Glasnik

Glasilo Udruženja p. t. t. uslužbencev kraljevine Jugoslavije, Dravske sekcije v Ljubljani.

Letnik XII.

V Ljubljani, dne 21. novembra 1932.

21. štev.

U slovo in pozdrav

Zadnji »Poštni glasnik« se ni mogel posloviti od upokojenega direktorja g. Alojzija Gregoriča in ni mogel pozdraviti novomenovanega vršilca dolžnosti direktorja g. dr. Janka Tavzesa, ker je prišla novica prepozno, ko je bil list že ulomljen in pripravljen za tisk. Zato pa hoče to danes storiti.

V slovo upokojenemu direktorju g. Alojziju Gregoriču lahko zapišemo samo to, da ga bodo vsi ptt. uslužbenci ohranili v najlepšem spominu, saj ga menda ni človeka, kateremu bi on storil kaj slabega. Če je pa le kdo, ki misli, da mu je on kriv kake težke ure, naj mu to odpusti tako kakor je znal on odpuščati, ker res zasluži uživanje svojega miru v neskaljeni zavesti, da mu ostanemo vdani prijatelji.

Na njegovo mesto je stopil g. dr. Janko Tavzes, lahko rečemo, znana osebnost ne samo v poštne svetu, ampak tudi v slovenski javnosti, mož velike vztrajnosti in energije, kar dokazuje tudi naslednja okrožnica, ki jo je izdal ob svojem nastopu, in v kateri pravi:

Za rešenjem gospoda prometnega ministra sem postavljen za vršilca dolžnosti direktorja Dravske direkcije pošte in telegrafa.

Službo nastopam v najtežjem času in v ne prevšečnih razmerah.

Zaradi finančne krize, ki globoko posega tudi v življenje naše uprave in kliče na vseh koncih in krajih po reorganizaciji stroke v smislu poenostavljenja in v cilju zmanjšanja izdatkov, se moram tolikanj bolj zavedati odgovornega položaja, z menoj vred pa tudi vsi poštarji širom Dravske banovine.

Na drugi strani je padla po krivdi razoran razmer v naših strokovnih organizacijah zlasti v zadnjem času borbe med zlom in dobrim disciplina, z njo prepotrebni red in celo — morala. — Ena mojih glavnih nalog bo, da vse te tri vsaki dobri upravi prepotrebne komponente vzpostavim in ustvarim znosljive odnošaje med posameznimi skupinami.

Ves svoj živi dan sem bil vajen dela, in tudi nova naloga me ne straši. V dobro naše stroke in na korist naše domovine bom posvetil vse svoje sile. — Čestitke, ki mi prihajajo v nepričakovanem številu tako od poštne nameščencev kakor iz široke javnosti, in pa zaupanje, ki ga uživam pri odločilnih činiteljih, vse to mi vžiga živo vero v ozdravljenje razmer v stroki. Številni dokazi naklonjenosti vsega, kar pri nas zdravo in trezno misli, so mi pa porok, da se lahko zanašam na krepko oporo večine našega uslužbenstva, ki se vsak dan bolj zaveda, da želim državi, stroki in njenim uslužbencem samo dobro.

S pozivom na iskreno sodelovanje v korist naše skupnosti vse poštne, telegrafsko in telefonsko osebje v Dravski banovini iskreno pozdravljam.

V Ljubljani, dne 2. novembra 1932.

Vršilec dolžnosti
direktorja pošte in telegrafa

Dr. Janko Tavzes.

Te svoje besede je pa še lepše razvil v svojem programatičnem govoru, ki ga je imel dne 13. t. m. na svojem pozdravnem večeru v nabito polni dvorani Kazine pred poštarji iz vseh krajev banovine. Tam je po vseh drugih pozdravnih govorih izpregovoril te besede:

Vstajam z velikimi občutki v duši, z občutki hvaležnosti do usode, ki me je privedla po hudih življenjskih peripetijah do tega položaja, da ste začutili potrebo po pozdravnem večeru. Vstajam z veliko hvaležnostjo v srcu do vas vseh in do vseh tistih, ki bi bili radi z nami, zlasti pa s hvaležnostjo do prirediteljev tega večera, dragih mojih ožjih prijateljev, ki so mi stali ob strani v vseh časih, dobrih in slabih, in so sedaj prvi na delu, da pokažejo pravo sliko čustvovanja poštne, telegrafskih in telefonskih nameščencev do svojega novega šefa.

V posebno dolžnost si štejem, da se spomnim ob tej slavnostni priliki obeh tistih voditeljev naše stroke, ki sta bila pred menoj na tem položaju. Ne bo hitro lepše prilike, kakor je današnja, da se jima v tako lepem številu zbrani prisrčno zahvalimo za njuno delo na korist naše uprave in njene uglede. Bila sta to pok. g. direktor dr. Debeljak, mož, ki je bil po svojih organizatorskih vrlinah in po svoji delavnosti in inicijativnosti, po svojem interesu za vsako najmanjšo stvar, ki se je v stroki dogodila, od narave določen za še višji položaj, kakor ga je zavzemal. Imponiral je posebno še, ker se ni bal zamere, ampak je pokazal energijo tudi v trenutkih, ko mora vsak šef, ki se zaveda svojih dolžnosti do države, prevzeti nase magari ne vem kakšen odij na korist pravični in dobri upravi koristni stvari. Slava dr. Debeljaku!

Gospod direktor Gregorič po svoji bistrosti in sposobnostih ni zaostajal za svojim prednikom. Tudi on je še celih 7 let oral ledino v naši stroki. Posebno ga je odlikovala plemenitost in dobrot, ki so jo mnogi vse preveč zlorabljali. Vendar je pa administrativna stavba naše direkcije pod njegovim vodstvom uspešno napredovala in se spopolnjevala, posebno še v boljših časih prejšnjih let.

Vsi mi poštarji smo obema prvima pijonirjema slovenske poštne uprave za njuno vsestransko prizadevanje od srca hvaležni. Prvega, pokojnika, ohranimo zato v trajnem svetem spominu, g. direktorju Gregoriču pa želimo, da bi mnoga leta zdrav in zadovoljen užival zasluženi mir.

Gotovo pričakujete, kaj vam povem o svojih načrtih. Skoraj vsi me poznate od blizu; redki ste med starejšimi, s katerimi bi še ne bil skupaj delal, in ni je skoraj službe, ki bi je še ne bil opravljal. Začel sem v prašni špediciji, sedel sem potem za brzojavno linico, pritiskal na telegrafske aparate, sprejemal na posluš, prešel potem v ambulanco službo, nato v vojnopoštne službo na fronto, po prevratu pa kmalu v administrativno službo na direkcijo, kjer sem služboval skoraj po vseh odsekih. Nato sem moral okusiti tudi kelih, ki ga je v tistih časih polnila politična nezrelost in zato nestrpnost

z vseh strani. Odšel sem bil kasneje v Zagreb, kjer mi zaradi tamošnjih osebnih borb tudi ni bilo z rožicami postlano. Vrnil sem se lansko pomlad in prevzel jeseni personalnega šefa na vulkanskih tleh, posebno še takega, ki ravna vsekar po lastnem kriteriju in vesti. Kaj sem na tistem mestu doživljal, ne spada pred tako širok forum, edino to rečem, da je bila moja koža zaradi moje objektivnosti in zaradi zagovarjanja demokratskega duha v strokovnih organizacijah, in to skoz in skoz v duhu zakona, neprestano v nevarnosti. Boj ni bil enak. Jaz sem se boril odkrito, drugi z grdimi, zahrbtnimi in celo podlimi sredstvi. *A zmagala je moja pravična stvar.*

Popisal sem vam na kratko svojo pot, ki sem jo prehodil v stroki, to pa ne zaradi tega, da bi kazal na svoje posebno strokovnjaštvo, ker je naša stroka preobsežna, da bi jo kdorkoli docela poznal. Omenil sem pot zato, ker bi rad upravičeno rekel, da poznam vsakovrstno delo v stroki in ga znam tudi ceniti. Po čestitkah, ki sem jih ob imenovanju prejemal, sem namreč posnel, da se poštarji širom naše banovine vesele mojega imenovanja največ iz tega razloga. Ob tej priliki naglašam z vsem poudarkom, *da resnično poznam delo, da ga cenim in spoštujem, in pa, da priznavam samo delo.* Nikoli v življenju se nisem preživljal od demagogije. Vajen delu od zorne mladosti, vzgojen v najskromnejših razmerah, sem se prebijal skozi življenje v trdnem boju za obstanek. In brez samohvale lahko rečem: *Ako bi ne mogel dati poštnemu, telegrafskemu in telefonskemu osebju drugega zgleda, če me bo le posnemal vsakdo po moji delavnosti, če bo vsakdo tako posvečal svoje sile službi in državi, kakor to skušam jaz, potem poštni stroki vsi skupaj gotovo ne bomo delali sramote, ampak čast. Samo z delom, s službeno vnemo — in to ne samo zaradi nagrade, ki jo prejemamo, ampak iz svojih moralnih obveznosti do skupnosti, katere mora vršiti vsakdo v svoji notranjosti, iz tiste potrebe, ki jo vsak vredni član človeške družbe občuti, da se izživlja v delu in zopet v delu. Delo je najlepša pesem, delo plemeniti človeka in narode, v delu se utaplajo težave in bridkosti.* Kakor prasetajo izpod iskrečega se nakovala vesele iskre, tako se porajajo med delom v človekovi duši utrinki zadovoljstva in sreče.

Delo spoštujem tudi, ker vem, da bomo samo s požrtvovalnim delom, z vzajemnim delom rešili domovino in doživeli tudi za svoje družine in sebe boljše čase.

S tem sem vam najavil, da bom kot vršilec dolžnosti direktorja v prvi vrsti spoštoval in upošteval delo. Dober uslužbenec in dober patriot zame ne bo tisti, ki je gostobeseden, ampak tihi, skromni, skoraj neopaženi mož, ki si zaviha rokave in brez mrmranja prime za delo, tisti, ki se mu ne zdi škoda storiti več, kakor mu je točno predpisano. Kdor bo delal, ta bo moj prijatelj in ta lahko računa z vsem mojim priznanjem. *Delo naj bo kvintesenca vsega našega bitja in nehanja.*

Eno bi rad rekel ob tej priliki, ko ste se zbrali meni v pozdrav iz vseh — naj se tako izrazim — interesnih skupin, po katerih se sami delite. Razmerje med gornjimi

desetinami vseh vas je nastalo zadnja leta za službo le kvarno, škodljivo za ugled naše stroke in stanu. Pomniti je treba eno: s strupenimi puščicami, z izzivanjem, s podcenjevanjem nasprotnika, z zahrbtnimi intrigami ni mogoče pridobiti nikogar. Nasprotniku je treba zmerom puščati most, po katerem se vam lahko približa. Megalomanija je nezdrav pojav. Vsi, ki smo za napredek naše stroke in imamo dobro voljo, pošteno služiti kralju in domovini, si lahko podamo vsak trenutek roke. Lahko ostanemo načelni nasprotniki v kakem vprašanju, zato pa še vedno ne smejo odpasti vsakršni stiki med nami. S stanjem v strokovnih organizacijah bo treba v najkrajšem času presekati. Kdor ne zna ustvariti znosnih razmer, naj prepusti krmilo drugim. Do izraza naj pa pride volja članstva, ki vkljub napetim razmeram v organizaciji že leto dni ni imelo prilike odločati o svojih zadevah. Poudarjam, da se bom zanimal za pravilni razvoj strokovnega gibanja, ker le zdrave organizacije lahko služijo koristim članstva in stroke.

Spoštoval bom red in disciplino, poštenje in značajnost, pobijal bom pa demagogijo, hčerko lenobe in brezdolja, kakor sem jo pobijal vse življenje do danes v javnem življenju našega naroda. In vas, dragi prijatelji, iskreno prosim, podpirajte me v tem mojem stremljenju in pomagajte mi popraviti, kar je slabega. Ustvarimo zdrave razmere v službi in organizaciji in zdravo razmerje med službo in organizacijami.

Prijatelji, ki ste mi priredili ta večer, ste s tem dokazali, da ste z menoj. In vsi vi, ki ste prišli, da se pozdravimo, ste z menoj. Z nami vsemi pa so še one stotine naših družic in drugov z dežele, ki žive danes v duhu z nami in si žele prav kakor mi, da krenemo vsi skupaj po boljši poti v bodočnost.

Zahvaljujem se vsem za lepo prireditve, posebno od srca pa se zahvaljujem toplim besedam, ki so mi jih naslovili vsi gg. govorniki zapovrstjo. Iskreno pozdravljam vse navzoče, pa tudi vse tiste odsotne poštarje širom dravske banovine, ki so dobre volje, kakor smo mi.

Po vsem tem lahko rečemo samo tole: g. dr. Janko Tavzes naj bo prepričan, da mu bomo z vsemi svojimi močmi pomagali uresničiti tak program, kakršnega si je zastavil, ker takega programa ne more in ne sme nihče odklanjati. Mi gledamo z zaupanjem vanj in hočemo dokazati, da nismo nevedni zaupanja z njegove strani.

Zahvala

Ko me je gospod minister postavil na položaj šefa poštne uprave v Dravski banovini, sem prejel tako rekoč od vseh pošt-nih nameščencev ali brzojavne ali pismene čestitke. Vsem in vsakomur se za tople pozdrave iskreno zahvaljujem. Posebno pa mi je dolžnost, da se zahvalim prirediteljem tako prekrasnega pozdravnega večera, zlasti še gg. častnemu predsedniku UPU Karlu Urbančiču in bivšemu predsedniku iste organizacije Jožku Jakšetju, nadalje vsem tistim, ki so me pozdravili z govori ter sploh vsem, ki so me počastili s takim kolosalnim obiskom, kakršnega še ni pokazal noben poštarški kongres v naši državi. Vsem iskrena hvala! Naj bodo vsi prepričani, da bom skušal, kakor doslej, vbodoče še tembolj delovati na korist vseh in vsakega posameznika.

V Ljubljani, 18. novembra 1932

Dr. Janko Tavzes

vršilec dolžnosti direktorja
Dravske direkcije pošte in telegrafa

UDRUŽENJE POŠTNIH, TELEGRAF-SKIH in TELEFONSKIH USLUŽBENCEV KRALJEVINE JUGOSLAVIJE V BEOGRADU

Vabilo na izredni kongres

Izvršujoč odredbe čl. 28. začasnih pravil Udruženja in odlok glavne uprave, sprejet na seji z dne 7. novembra 1932 in s tem tudi sklep kongresa, ki se je vršil 13. julija t. l. v Beogradu, vabi uprava tega Udruženja člane tega Udruženja na

izredni kongres,

ki se bo vršil dne 17., 18. in 19. decembra 1932 v Beogradu ob 9. uri v prostorih Poštne doma, Malajnička ul. 5, z naslednjim dnevnim redom.

1. Volitev predsedništva kongresa, dveh tajnikov, treh overovateljev zapisnika in treh števec glasov;
2. overjanje pooblastil in začasnih članskih izkaznic navzočih članov;
3. poročilo upravnega in nadzornega odbora in razrešnica;
4. pretresanje in sprejemanje novih pravil;
5. volitev upravnega in nadzornega odbora po novih pravilih;
6. pretresanje in sprejemanje začasnega proračuna do rednega kongresa in
7. vprašanja in predlogi.

Ker je dolžnost tega izrednega kongresa, da s sprejemom časa primernih in stvarno potrebnih pravil izvrši korenito reformo udruženja in da postavi udruženje na zdrav temelj, tako da bo končno krenilo na nova in srečnejša pota za blaginjo države, stroke in celokupnega poštnega, telegrafskega in telefonskega osebja, se uprava tega udruženja trdno nadeja, da bodo vsi člani tega udruženja osebno, če bodo zadržani, pa po svojih delegatih prav gotovo vsi do zadnjega sodelovali na tem kongresu in pomogli uresničiti zastavljeno nalogo.

Ne smete prezreti tega, da ta izredni kongres ne bo samo sprejel stalnih in naprednih pravil, ampak da mora izvedeti tudi to, da ta uprava do danes ni prejela imovine udruženja, ki nesporno pripada samo temu udruženju in nikomur drugemu, ker je to že sam XIV. kongres soglasno sklenil, s čimer je odbil vse poskuse, da bi se njegova imovina odtujila pod videzom kakšne zaobljubne ustanove.

Ako bi na tem izrednem kongresu ne bilo navzočih in zastopanih več od polovice rednih članov tega udruženja, se kongres po določilih čl. 16. začasnih pravil preloži isti dan za dve uri, po preteku tega časa bo pa s popolno važnostjo odločal in reševal s tistim številom rednih članov udruženja, kolikor jih bo na kongresu zastopanih.

Eventualne predloge mora prejeti uprava tega udruženja 8 dni pred kongresom,

V Beogradu, 16. novembra 1932.

Tovariški pozdrav

Milutin V. Ilić l. r., predsednik
Dragoljub Mihailović l. r., sekretar.

Hitite z razprodajo srečk Poštne loterije

Uprava sekcije podala ostavko

Uprava naše sekcije je na svoji seji dne 12. novembra t. l. razmotrivala položaj in razporejenost v Dravski sekciji, ki ga je ustvarila med članstvom opozicija v zvezi z našimi nasprotniki okoli »Poštarja«. Seja je ugotovila, da je sedanje stanje in razporejenost za upravo nevzdržno, ker se sedanja uprava ne more boriti proti takim nelepim metodam boja, kakršnih se poslužuje opozicija. Iz teh razlogov je uprava naše sekcije podala ostavko, obvestila o tem centralno upravo in ji ponovno predlagala sklicanje skupščine.

S tem je stvar za upravo sekcije rešena, nadaljnja odločitev pa leži sedaj v rokah centralne uprave. Vendar smo pa prisiljeni, da v interesu članstva in sekcije pribijemo pri tej priliki nekoliko stvari.

Sedanja uprava je želela izkoristiti svoj provizorični značaj v to, da ustvari med članstvom znosno in pomirljivo stanje, da ohrani v sekciji red in disciplino in da bi mogla oddati vodstvo sekcije na prihodnji skupščini novi, stalni upravi v zadovoljivem in urejenem stanju. V to svrhu je v zadnjem polletju dala voditeljem opozicije dvakrat priliko, da pristanejo na pomirljivo sožitje. Obakrat je bila prevarana. Prvič ji je bil za hrbtom postavljen komisar, drugič so se voditelji opozicije odkrito norčevali iz dogovorov in sporazumov, ki smo jih napravili z opozicijo v nameri, da se do skupščine ustavi sovražnost. Pa ne samo to, opozicija dan za dnem ruši ugled uprave s širjenjem aživih vesti, natolcevanj, obrekovanj, podtikanj, sumničenj in klevet. Neverjetno je, kaj vse so si naši nasprotniki oz. kaj si je opozicija izmislila, da bi diskreditirala upravo sekcije in izpodkopala njen ugled. Spravljajo jo siloma v zvezo z najrazličnejšimi aferami, pri katerih ni imela niti najmanjšega opravka, prti ji na rame najrazličnejše grehe, dolži jo soudeležbe pri raznih dogodkih, za katere se še danes ne ve, v katere svrhe, odkod in čemu so bili inscenirani. Odkrito in podzavestno rovari proti njej in jo črni navzgor in navzdol. In tako ji je uspelo omajati njen položaj med delom članstva in pri drugih faktorjih.

S kakšnim namenom se dela vse to? Ali je to početje opozicije koristno za članstvo, sekcijo in udruženje? Vse to ima en sam namen in cilj: s silo, strahovanjem in na nepošten način spraviti na vodstvo sekcije ljudi, ki hočejo na vsak način imeti vodilno vlogo med slovenskimi poštarji. Vse to iz osebnih ambicij in častihlepja, ne glede na to, ali je to za članstvo, sekcijo in udruženje koristno, ali ne. Slovenski poštarji doslej takega boja nismo bili vajeni in zato odkrito povemo, da bo rodilo to za slovenske poštarje, posebno pa za našo sekcijo nedogledne posledice. Naj opozicija ne misli, da so člani sekcije sami slepci in bedaki in da ne vidijo in ne razumejo, kako stoji stvar v resnici. Če se je en del članstva dal preslepiti od opozicije in če se je drugi del zaradi sredstev, s katerimi se bori opozicija, resignirano in s trpkimi čuvstvi navidezno uklonil, to še vseeno ne pomeni, da ima opozicija članstvo s prepričanjem in srcem za seboj. Mi dobro poznamo razporejenost članstva in zato vemo, da se večini gabi početje opozicije, čeprav tega danes ne more javno pokazati. Naj nikogar ne varajo trenutni in navidezni uspehi, ker resnica, ki tli kakor nevarna iskra pod pepelom vseh teh dogodkov, je ta, da bo ta iskra enkrat vzplamtela v požar, ki bo uničil Dravsko sekcijo UPU. Bojimo se, da je ta čas že blizu. Kajti jasno je, da za velik del članstva ne bi bilo dolgo več mesta v sekciji, ki bi jo strahovali in pestili ljudje za svoj osebni prestiž. Tako bi ostal od današnje sekcije le še ozelek krog

ljudi, ki bi vodili visoko politiko osebnih ambicij. Ta krog bi bil neskočno daleč od slovenskih poštarijev in prav tako daleč od celokupnega združenja.

Najpodlejše pa je napolzevanje opozicije, češ, da je sedanja uprava delala proti imenovanju g. dr. Janke Tavzesa za vršilca dolžnosti direktorja in da je ona v zvezi z nekimi protestom, ki naj bi bil bajje poslan ministrstvu proti temu imenovanju. Uprava sekcije je izvedela o tem protestu šele iz neke okrožnice g. Jakšeta, ki z različnimi okrožnicami in pismi neumorno dela reklamo in razpoloženje za svojo kandidacijo na prihodnji skupščini, ki je kar ne more več dočakati. G. Jakše ima članstvo pač za zelo neumno, če misli, da se bo priporočil in prikupil članstvu s takimi sredstvi. G. Jakše se je povzpela že tako visoko, da imenuje upravo sekcije »naše nasprotnike«. Torej se postavlja g. Jakše že v isto vrsto s »Poštarijem« in imenuje predstaviteljico svoje lastne organizacije v isti sapi s »Poštarijem« »naše« nasprotnike.

Kar se tiče imenovanja g. dr. Tavzesa za vršilca dolžnosti direktorja, uprava sekcije ni delala ne proti in ne za. Nje tudi nihče ni vprašal za njeno mišljenje, v ostalem pa se organizacija v te stvari ne vtička, ker stoji na stališču, da spadajo take stvari v kompetenco službene oblasti. Zato so vse take vesti, ki jih širi opozicija v tej zvezi, lažnive, podle in tako tendenciozne, da se čudimo, kako se je mogel med našimi ljudmi najti še človek, ki tej budalosti veruje. Vse to so le pobožne želje opozicije, ki bi dala mnogo, če bi bilo to res.

Sedanja uprava naše sekcije, ki se nahaja zaradi rušilnega dela opozicije v ostavki, ne smatra za potrebno, da bi se branila proti zlobnim, zlaganim in tendencioznim govoricam in klevetam, ki jih širijo brezvestni ljudje o njej. V ostalem pa ona ni kriva boja, ki so ga zanetili v naši sekciji izvestni ljudje, ki nimajo čute odgovornosti napram celoti. Saj je vsakemu poznavalcu razmer v naši organizaciji znano, da je bila ta borba v sekciji še pred sedanjo upravo. Le da ni bila tako očitna in da se ni posluževala takih sredstev. Saj je vsakomur znano, od kdaj in zakaj je ta borba. Da datira namreč ta borba že od mariborske skupščine bivše Oblastne organizacije, — od dneva, ko je prenehal biti predsednik g. Jakše. Dasiravno je g. Jakše še nekaj časa potem sodeloval v organizaciji pod upravo tov. Čampe, je bilo vendar s tem dnevom konec harmonije v naši organizaciji. G. Jakše je ljubosumno spremljal nova pota, ki jih je začel hoditi v organizaciji tov. Čampa, sčasoma pa je začel igrati vlogo razžaljenega in je potem prešel odkrito v opozicijo, zlasti ker je začel tovariš Čampa uvajati v našo sekcijo razne reforme v budžetu in pri listu. Ker je članstvo odobravalo te ukrepe predsednika Čampe, je to g. Jakšeta srdilo, ker si ni mogel predstavljati, da bi mogel biti kdo v očeh članstva več od njega. In ko ga je naposled še članstvo na lanski izredni skupščini docela odklonilo, je bil skrajno razžaljen in od tedaj je samo iskal prilike, da bi se osvetil tov. Čampi in članstvu. Ta užaljena strast ga je privedla tako daleč, da se je odslej postavil vedno na nasprotno stališče, pa čeprav je zastopal tov. Čampa prav isto stališče, ki ga je zastopal pred njim g. Jakše. V tej smeri in iz teh nagibov je šla torej pot g. Jakšeta od mariborske preko celjske in ljubljanskih skupščin do njegovega komisarijevanja in vse do današnjih njegovih podvigov.

Iz tega bo jasno vsakomur, odkod in zakaj borba v naši sekciji in kdo hoče imeti korist od nje.

Sedanja uprava ne zahteva zase nikakih priznanj in pohval od članstva. Njena naloga je završena in težko, da bi se našel iz sedanje uprave kdo, ki bi reflektiral v takih razmerah na kandidacijo v bodoči upravi.

Pri srcu pa ji je dobrobit članstva in sekcije, zlasti pa obstoj organizacije poštarijev Dravske banovine, ki je pod temi okolnostmi močno ogrožen. Samo eno željo goji sedanja uprava, in ta želja je v interesu članstva naše sekcije: da se očuva naša sekcija in da se vzpostavi red in mir. To pa je mogoče samo v tem slučaju, če bo skupščina, ki jo bo sklicala centralna uprava, izvolila popolnoma novo upravo z ljudmi, ki niso soudeleženi v borbi, ki vlada v sekciji, ne na tej in ne na drugi strani. Če se to ne zgodi, naj članstvo ve, da je Dravska sekcija UPU zapisana razsulu.

Od slovenskih poštarijev, članov naše sekcije je odvisno, ali si hočejo ohraniti svojo sekcijo, ali jo hočejo razbiti.

Predpogoj pa je seveda, da nova uprava sprejme program celokupnega Udruženja p. t. t. uslužbencev Kraljevine Jugoslavije, ker bi sicer Udruženje Dravske sekcije ne moglo priznati. Voditelji sedanje opozicije pa so, kakor je znano vsej državi, proti programu Udruženja. Mislimo, da smo povedali s tem članstvu dovolj.

Seja Glavne uprave UPU

Dne 7. novembra t. l. se je vršila v Beogradu v prostorih Poštne doma tretja seja glavne uprave našega udruženja. Seja je bila sklicana zaradi sklicanja izrednega kongresa in sestave njegovega dnevnega reda. Poleg tega je obravnavala tudi ostala aktualna vprašanja, ki se nanašajo na notranje razmere v udruženju, kakor tudi najnujnejša vprašanja, ki se tičejo ptt. osebja in stroke.

Funkcionarji centralne uprave so podali kratko poročilo o stanju v udruženju, o prevzemu poslova in imovine udruženja in o vprašanju posebne organizacije za nižje uslužbence. Po teh poročilih stoji stvar glede nižjih uslužbencev tako, kakor smo pisali že v zadnji številki našega lista, namreč, da je nižjim uslužbencem dano na prosto voljo, ali hočejo biti člani skupnega udruženja ali pa svoje posebne organizacije. Iz poročil, ki so jih dali predstavniki posameznih banovinskih sekcij, zvaničniki in služitelji ne kažejo nobenega interesa za posebno organizacijo nižjih, marveč izjavljajo nasprotno, da hočejo ostati v skupni organizaciji. Zastopniki nižjih uslužbencev, ki so bili navzoči na seji glavne uprave, so se odločno izjavili proti posebni organizaciji nižjih, ker so prepričani, da taka organizacija ne bi uspevala in bi ne mogla dosežati nobenih uspehov. Saj je še v skupni organizaciji danes tako težko uspevati, kako šele naj bi uspevale ločene organizacije, zlasti take, ki jih je treba šele ustvarjati iz nič, brez potrebnih sredstev, izkustev in zvez. Težnje po posebni organizaciji obstojajo v glavnem samo v Sloveniji, odkoder je ta pokret tudi izšel in odkoder se najmočnejše forsira. Pokret je bil zanesen deloma tudi v Zagreb, pa še tam se vzdržuje težko. V ostalih krajih pa pokret za ločeno organizacijo nižjih nima prav nobenih izgledov na uspeh. Ponekod so bili osnovani sicer nekakšni pripravljalni odbori, vendar pa sami voditelji teh odborov ne smatrajo stvari za resno. Seja glavne uprave je ugotovila in pribila čisto odkrito, da bi uradniki brez zvaničnikov in služiteljev v čisto personalnih zadevah prav lahko izhajali, dočim bi nižji uslužbenci brez uradnikov ne izhajali tako lahko, ker bi bili končno vendarle odvisni v vsaki stvari od uradnikov, in to od najmanjše pošte pa do vrhovne uprave. Kar se pa tiče socialnih, gospodarskih in drugih akcij ter samopomoči, kar bo v bodoče glavni cilj profesionalnih organizacij, je pa čisto gotovo in jasno, da bomo mogli večje in uspešnejše akcije, od katerih bi imeli velike koristi vsi ptt. uslužbenci, izvesti samo v skupnem udruženju, dočim bi v ločenih organizacijah

ne imeli v tem pogledu ne eni in ne drugi posebnih uspehov.

Vendar pa je glavna uprava sklenila, da se prepusti to vprašanje nižjim uslužbencem samim, ki naj odločajo po svobodni volji in lastni presoji, ali hočejo biti v skupnem udruženju ali v svoji posebni organizaciji.

Seja glavne uprave je potekala v najlepši harmoniji, kakor vse seje, odkar je na čelu udruženja nova uprava. Po dolgih letih avtokracije v bivšem savezu deluje prav blagodejno demokratični duh, ki vlada v glavni upravi in ki upošteva vse predloge in mišljenja posameznih odbornikov. Upamo, da bodo po kongresu kmalu zaceljene vse rane v našem udruženju, če pojde v tem duhu dalje.

Na kakšen način se hočejo nekateri povzpeli do vodstva naše sekcije

Dognal sem, da se širijo med poštarnimi uslužbenci razni letaki, podpisani in nepodpisani, in da se poleg tega trosijo govorice in klevete, da je uprava Dravske sekcije UPU delala proti imenovanju g. dr. Janke Tavzesa za vršilca dolžnosti direktorja in da je sodelovala na nekem protestu, ki je bil bajje poslan ministrstvu proti temu imenovanju.

Izjavljam v svojem imenu — in mislim, da izjavljam isto lahko z mirno vestjo tudi v imenu vseh ostalih članov uprave Dravske sekcije UPU, — da niti uprava Dravske sekcije niti njeni funkcionarji niso ukrenili ničesar, ne oficijelno in ne zasebno proti imenovanju g. dr. Janke Tavzesa za vršilca dolžnosti direktorja. Vsi tisti, ki širijo take govorice, so nesramni lažnivci, ki zasledujejo s takimi klevetami prozorne namene v naši organizaciji, in ki hočejo poleg tega sedanjim funkcionarjem in članom uprave tudi osebno škodovati. Ta gonja proti predstavnikom Dravske sekcije UPU je dosegla že tako podle uspehe, da se člani in celo povrteniki sekcije ogibljujejo funkcionarjev sekcije kakor okužencev.

Tak način borbe je za stanovske tovariše ogaben in sramoten, naravnost zločinski, in razširjevalci takih podlih vesti zaslužijo obsojbo in prezir vseh poštenih ljudi.

V Ljubljani, dne 15. novembra 1932.

Rablč Ivan,

predsednik Dravske sekcije UPU v ostavki.

Kupite vsaj eno srečko poštne loterije!

Zvezda mila . . .

Zlobni jeziki vlačijo tudi mojo osebo v zvezo z različnimi aferami v slovenskem poštarskem svetu. Čujem, da me mnogi obtožujejo celo kot iniciatorja vseh afer, ovadb, protestov in denunciacij. Moja koža je postala v zadnjih dveh letih trda ko podplat. Navajen sem udarcev in vem, da so sedaj stvari v naši ljubi domovini take, da bi se — jaz »mrlič« — zastoj branil pred lažmi in obdolžitvami, ker je sedaj čisto jasno in razumljivo vsakemu slovenskemu poštarju, da mora biti nekdo grešni kozel za vse grehe, storjene do sedaj in za naprej v slovenskem poštarskem svetu. Po sedanji situaciji mora biti ta grešni kozel kajpada ravno Čampa. Vedite torej: karkoli bo še afer in zla med vami, ne iščite krivca nikjer drugod kakor samo pri meni! Moja dolžnost pa je, da prevzamem vse grehe nase, rad ali nerad, po pravici ali krivici, to se ne vpraša.

Kljub temu pa si vendarle usojam skromno pojasniti to-le: v moji naravi ni, da bi se boril podzemno in zaplotniško, kakor se bore proti meni drugi, ki me prikazujejo na vse strani kot tatu organizacijskega denarja, antikrista, protidržavni element, separatista, komunista, klerikalca itd. — vse to seveda po ovinkih in nejavno, kakor se spodobi fair možem in nasprotnikom, tako da jim človek po zakonu ne more nikjer do živoga. Meni ni treba v moji borbi ne afer in anonimnih ovadb, ne protestov in falzifikatov. Karkoli sem kdaj v organizaciji storil, karkoli govoril, sem storil to javno in iz lica v lice. Karkoli sem o kom napisal, sem to tudi podpisal in s tem prevzel za svoje besede nase vso odgovornost in vse posledice. Nikdar nisem ničesar storil, kar bi si ne upal tudi javno zagovarjati. Seveda pa nisem domišljav in ne trdim, da je bilo vse, kar sem storil, tudi pravilno in edino zveličavno. Vsak človek se lahko kdaj zmoti, vsakdo lahko kdaj greši. Toda razlika je v tem: nekateri se motijo in greše zavedno, hoté in namenoma, drugi v subjektivnem prepričanju, da delajo prav.

Moji nasprotniki delajo drugače: ali mi delajo krivico hoté in namenoma v zli nameni, da mi škodujejo, sebi pa koristijo, ali pa me denuncirajo na vse strani. Na nobeni teh denunciacij pa nisem našel ne podpisa, ne imena, če je bila denunciacija izrečena brez prič. In baš to, ta anonimnost je tisto, kar se imenuje denunciacija, gospodje!!

Te dni mi je prišlo v roke od dobrega prijatelja pismo, ki mi sporoča, da je moja oseba glavni adut Jakšetovih okrožnic in pisem, ki jih razpošilja svojim vernim širom Slovenije in da v glavnem operira z mojo osebo pri snubljenju glasov za svojo bodočo kandidaturu. Glavni adut so moje nagrade! G. Jakše, samo potrpljenje! Jaz imam izpisek iz blagašniških knjig organizacije za ves čas nazaj, za katerega so knjige ohranjene, in pride čas, ko bom predložil natančne račune, kdo izmed naju je prejemal večje nagrade. Uverjen naj bo g. Jakše, da ne bo nobenega vprašanja, na katerega bi mu ostal dolžan. Ne pulim se za slavo in hvalo, ne za lovorove vence in trenutne uspehe, meni organizacija ni torišče za konjunkturnistične podvige posameznikov. Jaz gledam v bodočnost in na celoto in iz te perspektive je usmerjeno vse moje delo in stremljenje v organizaciji, — ne samo slovenskih, ampak vseh jugoslovenskih poštarjev. In na vsej moji poti, ki sem jo hodil v organizaciji od prvega dne pa do danes, me bo našla zgodovina zmerom na eni in isti ravni črti, dočim so drugi delali čudovite ovinke in skoke iz programa v program, kakor so pač nanesele dnevne prilike in kakor je to laskalo ljudem.

Moja borba ni bila nikdar osebna; kolikor sem se kdaj s kom boril, sem to delal zaradi organizacije, iz prepričanja, da branim

njene koristi in načelo. Res pa je, da se borim za svoje prepričanje, za svoja načela in za vse, kar spoznam za prav, brezkompromisno, fanatično in brez bojazni za lastne žrtve. Zato se tudi nikoli ne borim anonimno. Če bi ne delal tako, bi bil moj položaj danes drugačen in če bi bili tudi moji nasprotniki tako odkriti, pošteni in dosledni, bi bili morda najimi vlogi z g. Jakšetom danes zamenjani.

G. Jakše udarja tudi na veliki boben moje znano pismo, ki sem ga bil pisal neki osebi v zvezi s konfliktom med menoj ali boljše rečeno med našo sekcijo in g. dr. Tavzesom. Težko je ugotoviti, koliko so g. Jakšetu pri tem interesi g. dr. Tavzesa nepotvorjeno pri srcu in koliko je njegovemu ogorčenju primesanih osebnih interesov. Kajti pred dobrima dvema letoma je bila ta zveza precej drugačna. Takrat je bil g. dr. Tavzes premeščen v Zagreb. Želel je priti nazaj v Ljubljano, ker je imel tu svojo družino. G. dr. Tavzes se je obračal tedaj čisto name kot na tedanjega predsednika organizacije, da bi v Beogradu skušal pripomoči k njegovi vrnitvi v Ljubljano. Dasiravno v zgodovini slovenskih poštarjev ni bilo razlogov za pomoč od strani naše organizacije, sem vendarle rade volje ustregel g. dr. Tavzesu in sem vsakokrat v Beogradu delal za povratek g. dr. Tavzesa v Ljubljano. Spričo dejstva, da gre tu za družinskega očeta, ki mora živeti ločeno od svoje družine, so padli vsi drugi motivi. Bila je neka kombinacija za neko mesto v Ljubljani, za katero pa je bil poleg g. doktorja Tavzesa še en kompetent. Dasiravno je bil drugi kompetent član organizacije, sem se vendarle zavzemal za g. dr. Tavzesa, ki je bil oče, dočim je bil drugi samec. Tako daleč so šli torej čisto človečanski občiri, da sem favoriziral nečlana pred članom. Moji ožji sodelavci se še spominjajo, kako se je protivil na sarajevskem kongresu temu gospod Jakše in tedanjim članom uprave je še v spominu mučna seja naše organizacije, ki je razpravljala o tej zadevi, in ki je izpadla negativno za g. dr. Tavzesa baš zaradi odklonilnega zadržanja g. Jakšeta. Toda jaz sem kljub temu na lastno pest delal po svoji vesti, ne da bi hotel s tem reči, da so ravno moje intervencije rodile uspeh za povratek g. dr. Tavzesa v Ljubljano.

Seveda, — takrat g. dr. Tavzes ni imel ne moči in ne vpliva. Bil je pregnanec, — »mrlič«, kakor pravimo ljudem, ki jih preganjajo, zaničujejo in prezirajo. In »mrličem« g. Jakše nikoli ni bil milostljiv. Zanj pomenijo samo veličine kaj. Danes pa so se stvari čudovito zaobrnilo, kakor g. Jakše najbrž nikdar pričakoval ni. In glej, kako čudno so niti človeške usode! Danes je g. dr. Tavzes na visokem položaju in g. Jakše se je jeguljasto in čudovito naglo znašel v vlogi branilca g. dr. Tavzesa proti moji osebi, odkoder se je najmanj bati opasnosti. Saj čudovite niti usode med trojico ljudi so se tako nepojmljivo zapletle, da sem danes jaz — »mrlič«.

Prav je, da g. Jakše brani g. dr. Tavzesa, samo da bi ga branil tudi iz srca in iskreno. Toda brani naj ga, — ne pred menoj, ki imam dovolj opravka s samim seboj, — nego pred tistimi, ki se bore proti njemu s falzifikati, ki so slovenskim poštarjem v sramoto, pa naj bodo inscenirani v kakršnekoli vrhe že.

Zatorej, g. Jakše, le krepko in z okovanimi čevlji po mrliču. Mrlič ne more škoditi, se ne more braniti. Zvezane so mu roke, zanj med živimi ni nobenih pravic. Zato le krepko po njem! To sicer ni ne lepo, ne možato in viteško, pa kaj zato?! Glavno je uspeh, ki je živim tako kruto potreben. In zvezda g. Jakšeta je tako potrebna novega sijaja. Samo da bi padel kak njen gorek žarek tudi na uboge slovenske poštarje!

Jožko Čampa.

Izjava

Izvedela sva, da se govori in šušlja med poštarji, da so že znani krivci in iniciatorji mistificirane ovadbe proti vršilcu dolžnosti direktorju g. dr. Janku Tavzesu in da sva to midva.

Izjavljava, da je to podla laž in da bova vsakogar, ki bi širil take zlobne govornice, tirala brez pardona pred sodišče.

V Ljubljani, dne 15. novembra 1932.

Rabič Ivan.

Markelj Leopold.

Naša loterija

Se dobra dva tedna nas ločita od dneva zrebanja loterije »Poštnega doma«. Ti zadnji dnevi so najvažnejši in najodločilnejši. Oni morejo odločiti o večjem ali manjšem uspehu naše loterije, za čije uspeh je storilo načelstvo vse, kar je moglo. Ni nam treba ponovno govoriti o veliki važnosti uspeha naše loterije, samo zadnji apel na Vašo požrtvovalnost in dobro voljo ter na Vašo agilnost naj bodo pričujoče vrstice. Zavedajmo se vseh težav, ki jih je treba premagati, a če jih premagamo, bo uspeh tem lepši in moralno jačji. Prosimo Vas torej, skušajte te poslednje dni izrabiti in razpečati vsaj vse one srečke, ki smo Vam jih poslali.

Da zamoremo dobiti pravo sliko o stanju akcije naše loterije in da zamoremo še ob pravem času poslati eventualno preostale srečke tja, kjer bi nastalo povpraševanje po njih, Vas slednjič prosimo, da nepravdane srečke z obračunom vred vrnete najkasneje do 25. t. m. To pa ne velja za one urade, ki smo jim v posebni okrožnici določili poznejši rok. Ako pa ste uverjeni o tem, da bi morda preostale srečke še vendar razpečali do vstevši nedelje 4. decembra, potem nam to v vrhu evidence sporočite. V drugem primeru pa prosimo, da nam obračun pošljete najkasneje v ponedeljek dne 5. decembra t. l.

Naj Vas pri Vašem delu z razprodajo srečk vodi svetel primer tov. Braza iz Prevalj, ki je kljub težkim prilikam, katere vladajo v onem delu Koroške, razpečal vse poslanske srečke, pa je poleg tega pomagal razpečati še srečke sosednih pošt.

Ako vsi razpečamo srečke, ki smo jih prejeli, bo uspeh loterije popoln.

Načelstvo »Poštnega doma«.

Dve smrti

Dne 10. t. m. je umrl v svojem rojstnem kraju, v Šmartnem v Tuhinju, naš drug Francè Matjan. Kljub slabemu vremenu se je udeležilo pogreba veliko število poštarjev. Krog njegovih prijateljev je bil zelo velik. Njegovo zlato srce in zvonek glas ni poznal sovraštva. Zalostinke mu je zapel za slovo pevski zbor Glasbene Matice, v imenu poštinih uslužbencev pa mu je izpregovoril na grobu poslovilne besede sam direktor g. dr. Janko Tavzes. Pokoj njegovi duši, zapuščeni družini pa iskreno sožalje.

Dne 15. t. m. se je pa preselil v večnost g. Alojzij Testin, zvančnik pri pošti Sv. Lenart v Slov. Gor. Opravljal je dolga leta zelo naporno službo, a bil je kljub temu vse do zadnjega dobre volje, šaljiv kakor vedno in na oči zdrav. Med prebivalstvom je užival spoštovanje in zaupanje. Zapustil je ženo in petero otrok, katerim izrekamo globoko sožalje. Naj v miru počiva.

MAJER FRANJO
MARIBOR, Glavni trg štev. 1

Toplo priporočam
svojo veliko in krasno zalogo
manufakturnega blaga za dame in gospode
Na zalogi imam vedno blago
najnovejših vzorcev

Nizke cene

Solidno blago

Na zadnji odborovi seji naše sekcije je prečitala blagajničarka gđc. Mikuževa svoj referat, ki ga je imela nedavno na tovariškem sestanku ptt. ženskega osebja. Ker baje krožijo govorice, da je na tem sestanku govorila to in ono, kar bi ne smela govoriti, prinašamo njen dosloven referat, iz katerega naj vsakdo posname, ali se ji res lahko kaj očita in ali ni bil njen namen samo plemenit.

Drage tovarišice!

Pomen današnjega razgovora je, da se zdramimo iz tega mrtvila, da se med seboj resno in stvarno razgovorimo, da začnemo delati — sodelovati z g. kolegi — da ne bo iz naših vrst čuti mnogokrat neutemeljeno kritiko brez točne podlage.

V prošlem desetletju niso naše tovarišice podvezle nikakih korakov, da bi želele sodelovati v naši strokovni organizaciji. Temu je bilo krivo naziranje naših g. kolegov, da naj se žena pač briga za dom. Ignoranca moških napram ženskam (kar se organizacija tiče) je vzela našim tovarišicam pogum, da niso javno sodelovale. Trpeli so nas v odborih organizacije po eno ali dve, toda kaj zmore ena sama proti številu tovarišev. Naši tovariši imajo pač slabo mnenje o nas. Prvič smo po njihovem mnenju manj zmožne in drugič ne znamo brzdati svojih jezikov. K zadnjemu bi se pridružila tudi jaz. — Obetal se mi je, da bodo tu med nami tudi take tovarišice, katerih namen je, da bodo, ko bomo odšle od tu, preobrile naše besede v sam Bog ve kakšne neresnične laži. — Toda enkrat za vselej povedano, da taka tovarišica ni vredna niti tega, kar so ji po zakonu prikomandirali gospodje tovariši. V lastno skledo pljuje vsaka, katera se tako (nazadnjaško) škodoželjno izraža o požrtvovalnosti tistih, ki jim je za resno delo, za dobrobit nas vseh — stroke in organizacije. — Današnji časi so dovolj resni, dosti je treba žrtvovati — doseže se pa prav malo. Tako je tudi z našo strokovno organizacijo. Politika in osebnosti so poguba vsake strokovne organizacije. In prav to bi bilo skoro zrušilo našo organizacijo — le poštenju in prizadevanju naših požrtvovalnih tovarišev se imamo zahvaliti, da vsaj še životari. In če ste dobro sledile boju, ki je bil opisan v Poštnem glasniku, si lahko predstavljate, kako težko je delovanje naše organizacije. Naše tovarišice in tovariši so pač sami krivi — slabo članstvo — slabo organizacija — oni sami jemljejo ugled predstavnikov organizacije, jih omalovažujejo ter jim v dnevih težke borbe ne dajejo prav nobene moralne opore. Posmehujejo se pa podzavestno samim sebi, ker to je neuspeh njih samih — zakaj organizacija smo mi vsi skupaj.

Člani organizacije naj se zavedajo, da je skupščina (občni zbor) merodajna za izvolitev predstavnikov organizacije. Na skupščini je dano članstvu, da izvoli za predstavnike svoje organizacije ljudi, ki so po mnenju članov najzmožnejši — moralno neoporečni, ki bodo znali tolmačiti težnje vseh in vsakogar. Zapomnite pa si, da če se izvolijo morda člani, ki po mnenju kakih članov niso zmožni ali niso drugače neoporečni, je članstvo samo krivo in doživi pozneje razočaranje. In končno, če je odbor organizacije že res tako slab, naj bi zmožno članstvo skušalo odpomoči temu z naveti in verujte, da ne bi našle na gluha ušesa. Pomnite: v slogi je moč — sloga jači — nesloga tlači in v skupnosti ni nobena žrtev pretežka.

V tem tednu, ko so tovarišice eno drugo animirale za ta današnji razgovor, ki se tiče nas žensk — članic Dravske sekcije ptt. uslužbencev, se je govorilo in govorilo v poštnih krogih, da človeka že res ušesa bolijo — češ, da hočemo me ženske ustanoviti svojo organizacijo, da ima tu svoje prste vmes tov. Jakše, da so to skomandirali gospodje maturanti itd.

Kolikor je meni znano in kar se mene tiče, ne vem, katera tovarišica bi nasedla ljudem, ki niso člani naše organizacije, ter bi na pobudo teh ljudi šla sklicevat sestanek ali kaj

podobnega. — Namen našega razgovora ni, rušiti našo skupno organizacijo ali ji s tem škodovati — nasprotno, imamo dobro voljo pomagati, svetovati in predlagati, če bomo našle vsaj malo razumevanja in dobre volje pri gospodih tovariših, da ne bodo videli v vsaki naši potezi strahu ali da se ne bodo čutili prikrajšani v svojih fevdalnih pravicah. Naša želja je, da se skupno udejstvujemo, da se tretiramo tako kakor predvideva zakon. Mislim, da vsako tako izmišljeno govorjenje o kaki specialni organizaciji lahko z mirno vestjo pobijamo, — saj nam vendar uradniški zakon jasno določa, da sme za vsako stroko obstojati samo ena strokovna organizacija. Zato naj se naše tovarišice ne puste blamirati z nepoznavanjem uradniškega zakona in naj vsako tako pobožno željo ljudi, ki nam žele škodovati, pobijajo.

Zadnji čas pa je, da se zdramimo iz spanja pravičnih ter gremo na delo. Ni dovolj, če ima vsaka izmed nas strokovni izpit. Stremeti moramo za novim znanjem. Priznam, da naši paragrafi niso prav simpatična zabava za naše mlade tovarišice, ki pričakujejo vitezov na belih konjih — pa če so se zatele v stroko, se morajo v njej izpopolniti, se za stroko zanimati, da bomo lahko z gospodi kolegi konkurirale, ne pa da slišimo opazke (katera je zmožna vršiti službo kontrolorja v brz. ali telef. centrali?). Jaz pa mislim, da so v naših vrstah tudi zmožne, samo prilika naj bi se nam dala in gotovo bi tudi to nalogo vršile vsaj toliko zadovoljivo kakor gospodje tovariši. — V Zagrebu in Beogradu imamo telefonske nadzornice. Tam doli je vsakdo kolega, pa naj bo v krilu ali hlačah. Pri nas smo pa babe in zopet babe. Zato vidite, kako potrebno bi bilo uvesti za naše članice čisto strokovna predavanja, katerih naj bi se udeleževale vse tovarišice. Jaz mislim, da naj bi vsaka malo razmišljala in iznesla kakšen izvedljiv predlog, kako naj bi se ta želja izrazila naši organizaciji in kako bi jo prosili, naj bi ona pridobila kakega našega strokovnjaka, ki bi bil pri volji, to prevzeti. Vsekako sem mnenja, da bi nam šla naša organizacija v tem slučaju na roko. Dati priliko vsaki izmed nas, zainteresirati vse naše članstvo, da le dobro, v stroki izvežbano osebje ima izgled za bodočnost: od tega zavisi napredek nas vseh — naša strokovna ocena — napredek stroke in korist celokupnosti. Mogoče bi se dala izvesti kaka druga predavanja, ki bi imela kulturno ozadje. Mogoče bi katera izmed naših tovarišic prevzela kako nalogo. Ne smemo misliti, da nimamo zmožnih ljudi. Imamo jih, samo poiskati jih moramo in jim dati možnost, da nam in stroki koristijo. Stroka, ki ima inteligentne ljudi, more dobro uspevati. In me ženske moramo tem bolj stremeti v izpopolnjevanju, saj se nam vsak čas očita, da smo površne, da se premalo zanimamo za službo, da nam gre vse drugo po glavi. Pokažimo, kaj zmoremo, pokažimo, da imamo smisel in veselje do dela.

Gospodje tovariši ne vedo, da ima skoro vsaka izmed nas ali vsaj pretežna večina svoj dom. Marsikatera vzdržuje svojce in sebe, gospodje pa ne vedo, koliko moramo za to žrtvovati, vse premalo upoštevajo take slučaje. Tudi službena oblast se premalo zanima za take slučaje. Zato je naša naloga na take slučaje opozoriti organizacijo, ki naj bo potem tolmač pred službeno oblastjo. Jaz mislim, če bomo solidarne, če med nami ne bo nesoglasja, da bomo dosegle marsikaj. Treba je pa seveda potrpljenja, ker časi so težki.

Da omenim še to. Na letošnjem kongresu ptt. uslužbencev v Beogradu izvoljena nova Centralna uprava je prevzela svoje posle. Na vidiku je izredni kongres in za tem izredna skupščina naše organizacije. Za to skupščino naj bi se naše tovarišice dobro pripravile. Razmišljati je treba, katera iz naših vrst je najbolj zmožna, da bi jo predlagali v odbor organizacije. Zahtevati moramo, da pride v odbor naše organizacije neki procent tovarišic, ki bodo znale braniti naše težnje. Če bomo prav resno sodelovale z našimi tovariši, bodo prišli do spoznanja, da smo za delo in

bodo pripravljene z nami sodelovati in nas upoštevati, tako da ne bo samo napisano na papirju, »enake pravice — enake dolžnosti«, ampak da se bodo naše pravice tudi dejansko izpolnjevale.

Naj pa ne bo nobene med nami, ki bi ne poznala reda in discipline, ampak vsaka naj izpolnjuje svoje članske dolžnosti. Kot blagajničarka te organizacije vem, da jih je mnogo, ki niso plačale članarine že za celo leto, ki pa kljub temu zahtevajo, naj jih organizacija štiti (kolikor je seveda v njeni moči). Organizacija, ki ima tako slabo disciplinirano članstvo, pač ne more brezhibno poslovati.

Zavedajmo se, da smo jugoslovenske poštne uradnice! Bodimo ponosne na to! **Ne sramujmo se svojega poklica! Vselej in povsod pa branimo svoje pravice!** Zavedajmo se in sveto naj nam bo edinstvo! Koristimo po svojih močeh stroki in domovini!

Nazadnje Vam polagam na srce še loterijo našega »Poštnega doma«. Skušajte po svojih močeh čim bolj agitirati za prodajo srečk, da bomo mogle, ko se bodo uresničile naše želje, pod streho »Poštnega doma« s ponosom reči: borile smo se in dosegle smo uspehe!

V Ljubljani, dne 6. novembra 1932.

Mikuževa s. r.

POZOR!

Pred zaključkom lista smo prejeli od Centralne uprave Udruženja ptt. uslužbencev v Beogradu sledeči dopis:

Ova uprava je saznala, da su bivši članovi stare uprave pod potpisom g. Tim. Jovanovića i otiskom pečata Udruženja, koga niso predali ovoj upravi, izdali neki listak kojim žele da unesu pometnju medju članove i da diskvalifikuju pojedine članove ove uprave. Stoga Vam se skreće pažnja da upozorite članove na ovaj tendeciozan i zlonameran rad članova biv. uprave i da im preporučite da se ovakvim radom ne daju zbuniti, kako sa ovim tako i sa onim letcima koji budu prispevali od istih, jer ovi letci imaju za cilj samo to da ometu kongres i donošenje novih pravila, kako bi stara uprava izbegla da položi račun o svom radu i preda osoblju imanje koje do danas nije predala.

Žrebanje Poštne loterije je pred vrati. — Glejte, da bodo razprodane vse srečke!

Osebne vesti

Postavljeni so: za urad. priprav. po § 45-1: Rak Jaroslav v Murski Soboti; za urad. priprav. po § 45-2: Vojska Zlata v Murski Soboti, Glazer Danica v Kranju in Arhar Lidija v Laškem; za služitelje II. sk.: Flerin Franc v Rušah in Drobnič Franc v Kamniku; za pogodbene poštarje: Mohar Ana v Kresnicah, Škerl Anton v Šent Jerneju, Korbar Angela v Dolnji Hrušici in Jernejc Kati v Mirni peči.

Napredovali so: za pristava VIII. sk. inž. Podboj Stane pri X. ter. t. t. sekciji in za pt. manip. X. sk. Falout Jože na Ljubljani 1.

Premeščeni so: pt. ur. VIII. sk. Mrak Marija z Ljubljane 1 v Brežice, Rabič Marija iz Celja v Dobro, Semen Mara z Ljubljane 1 v Žužemberk, Zor Marija iz Rog. Slatine na Ljubljano 1, Goštinčar Meta iz Rog. Slatine na Ljubljano 1, Hutman Frida iz Murske Sobotne na Ljubljano 1, Kuralc Dragica iz Smartnega ob Paki na Ljubljano 1, Črnjač Antonija iz Rakeka na Ljubljano 1, Gozdnikar Valerija iz Žužemberka na Maribor 1 in Uršič Gabrijela z Ljubljane 1 v Celje; pt. ur. IX. sk. Skvarč Viktor z Maribora 2 na Ljubljano 1; pt. manip. IX. sk. Zavrtanik Jožica iz Ptujja v Novi Sad; pt. manip. X. sk. Vesenjak Frančiška iz Središča ob Dravi v Mursko Sobotu. Sever Anton iz Ljutomera na Maribor 1 in Peitler

Romana iz Gornje Radgone na Maribor 1; arh. ur. X. sk. Višner roj. Peterman Pavla iz Mojstrane na Jesenice na Gor.; urad. priprav. Sentočnik Josip z Maribora 2 k X. ter. t. t. sekciji v Mariboru in Hasler Franc z Ljubljane 2 na Ljubljano 1; zvan. II sk. Weisseisen Mihael iz Kamnika na Ljubljano 1, Wölle Jernej z Maribora 1 na Maribor 2 in Ham Leopold z Ljubljane 1 na Ljubljano 2; služ. 2. sk. Žibek Franc z Maribora 2 na Maribor 1, Šnuderl Maks z Maribora 2 v Sv. Lenart v Slov. gor., Trampuš Ivan z Ljubljane 1 v Zagorje ob Savi, Žnidaršič Ivan z Ljubljane 2 na Ljubljano 1, Pisanec Janez z Maribora 1 v Sv. Lenart v Slov. gor. in Grden Mihael z Ljubljane 1 na Ljubljano 2.

Služba je prestala: pog. pošt. Moharju Ivanu v Kresnicah in Korbar Angeli v Dolnji Hrušici zaradi ostavke; nadalje je prestala služba urad. prip. Trevnu Rafaelu na Mariboru 1, pogodb. pošt. Ranu Ivanu v Sv. Bolfenku pri Središču in Rajar Mariji v Št. Jerneju ter dnevi. Zornu Alojzu in Horvathu Ernestu v Murski Soboti.

Upokojeni: direktor III-1 Gregorič Alojzij; pt. ur. VI. sk. Faldiga Rudolf na Ljubljani 1 in pt. ur. VIII. sk. Modrijan Zofija na Ljubljani 1.

Umri je zvan. I. sk. Plavčak Franc v Celju.

Poroke: pt. ur. VIII. sk. Šraj Janko v Lescah se je poročil z Marto Pengal, pog. pošt. Zajc Olga z Antonom Matjažem in služ. II. sk. Franc Hemler v Črni pri Prevaljah z Rozo Strukl.

EKSPORTNA HIŠA

„LUNA“

MARIBOR, Aleksandrova 19

Nogavice, volnene majice, puloverji in cele obleke iz lastne pletarne, tudi po meri po brezkonkurenčnih cenah.

Kemično čiščeno perje kg Din 15.—, 25.—, Najfinejši puh bel kg Din 220.—, 55.—.

Največjo izbero vsakovrstnega usnja in čevljarских potrebščin

priporoča

Franc Erjavec

Ljubljana, Stari trg št. 11

Dent. Leop. Smerkolj

tehničar

prej voditelj ateljeja Zins

Ljubljana VII

Celovška cesta 32/II.

Sprejema

od 8.—12. in od 14.—18.

Telefon števil. 34—48

Cenjenim damam sporočam, da so dospeli vzorci angleškega in češkega sukna za kostume, plašče itd.

POSTREŽBA TOČNA! CENE SOLIDNE!

Priporoča se

L. KVEDER

krojačnica Gosp. zadruga pt. nameščencev
Grudnovo nabrežje 1

Izšla je
druga številka

„Fotoamaterja“,
edinega mesečnika te vrste v
slovenskem jeziku. Pišite takoj,
da vam pošljemo list na ogled!

„FOTOAMATER“ JE NEOBHODNO POTREBEN
VSAKEMU AMATERJU — IN STANE ZA (3 ŠT.)
TEKOČE LETO LE DIN 10.— UPRAVA

„FOTO-AMATERJA“
LJUBLJANA — PREŠERNOVA ULICA 5/I
POŠTNI PREDAL 190

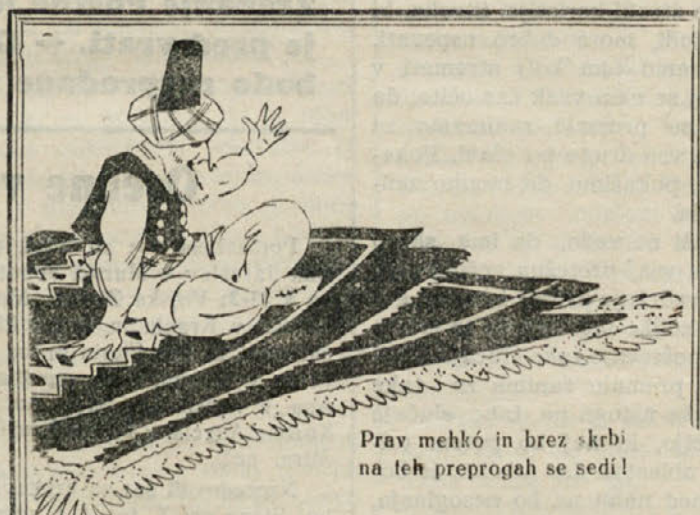
Noblesse

Ljubljana
Aleksandrova cesta št. 4

Damska konfekcija

Gospodom izdelujemo po meri

Clanom Gospod. zadruga ptt. nameščencev
proti nakaznici

Prav mehko in brez skrbi
na teh preprogah se sedi!

PREPROGE

VSEH VRST IN VELIKOSTI!

A. & E. SKABERNÉ
LJUBLJANA

Damske plašče

in krasne obleke kakor tudi
moške suknje dobite najceneje v

Trgovskem domu

Maribor, Aleksandrova cesta št. 25

J. Pregrad

Volna, svila, bombaž

stalno v bogati izberi v vseh vrstah, za
strojno pletenje in ročna dela po najnižjih
cenah pri trvdki

KARL PRELOG

LJUBLJANA

Židovska ulica

Stari trg

MERCINA IN DRUG

TRGOVINA S PAPIRJEM NA VELIKO

LJUBLJANA

Kolodvorska ulica št. 8

Glavno zastopstvo in samoprodaja
za Slovenijo vseh izdelkov tovarne
za dokumentni in kartni papir

B RATJE PIATNIK, RADEČE

Fabiani & Jurjevec

Ljubljana, Stritarjeva ul. 15

Priporoča svojo veliko in krasno
zalogo angleškega in češkega
blaga za gospode in dame

Vedno zadnje novosti v zalogi

Državnim nameščencem
nudimo nakup na obroke

Dežnike

in

nogavice

izdelane v lastni tovarni iz
najboljšeega materijala

oddajamo tudi na drobno po skrajnih
cenah v naših prodajalnah:

v Ljubljani, Pred Škofijo št. 19
v Beogradu, Kralja Milana ul. 13
v Splitu, Marulićeva ulica 4
v Zagrebu, Jurišićeva ulica 8

Prva jugoslovanska tovarna
dežnikov in nogavic

Josip Vidmar